

PÂINEA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

Copii, cu siguranță cunoașteți rugăciunea „Tatăl nostru”. În această rugăciune există un verset care începe așa: „Pâinea noastră cea de toate zilele...”. Știți cum continuă? „...dă-ne-o nouă astăzi.” (Matei 6:11)

Această rugăciune ne amintește că Dumnezeu Se îngrijește de nevoile noastre în fiecare zi și că putem veni înaintea Lui cu încredere, chiar și pentru lucrurile simple, dar atât de importante, cum este pâinea.

Violeta își amintește o întâmplare din anii de liceu, când locuia departe de familie, la cămin. În cameră stăteau opt fete și se înțelegeau foarte bine. Împărțeau bucurii, povești, emoții, dar uneori se confruntau și cu o problemă destul de serioasă: foamea.

Violeta nu putea mânca orice primea la cantină, iar mâncarea adusă de acasă se termina repede, de obicei în primele zile ale săptămânii. Bani erau puțini, iar chiar și atunci când aveau câțiva bani, exista o altă problemă: nu găseau pâine de cumpărat. În acea vreme, pâinea se dădea doar pe cartelă, adică aveai nevoie de un fel de bon special pentru a putea cumpăra. Fetele nu aveau cartelă, dar le era foarte foame.

Poate că și vouă vi s-a întâmplat vreodată să vă fie atât de foame, încât să vă gândiți cu bucurie la o simplă bucată de pâine.

Într-o zi, Violeta a mers împreună cu o colegă la un magazin de pâine. Când au intrat, mirosul de pâine proaspătă le-a făcut foamea și mai mare. Au cerut vânzătoarei o pâine, dar aceasta le-a întrebat dacă au cartelă.

Fetele au răspuns încet că nu aveau.

Doamna vânzătoare le-a privit cu părere de rău și le-a spus că, fără cartelă, nu le poate vinde pâine.

— Ce ne facem? a întrebat Violeta, uitându-se îngrijorată la colega ei.

Erau gata să plece, când, deodată, au auzit glasul vânzătoarei în urma lor:

— Stați puțin! Locuiți la cămin?

Fetele au dat din cap că da.

Atunci femeia, mișcată de situația lor, le-a spus:

— Bine. Vă dau o pâine.

Ce bucurie! O pâine întregă! Au plătit-o, au luat-o cu grijă și au strâns-o la piept ca pe o adevărată comoară. Deși căminul era aproape de magazin, nu au reușit să ajungă cu pâinea întregă. Le era atât de foame, încât au mâncat colțurile pe drum.

Anii au trecut, iar Violeta nu a uitat niciodată bunătatea acelei femei. Când a crescut, a mers să o caute, dorind să îi mulțumească pentru gestul făcut cu mult timp în urmă. Poate că

vânzătoarea nici nu își mai amintea de acea zi, dar pentru Violeta, pâinea primită atunci fusese un dar prețios.

Din păcate, nu a mai găsit-o. În locul magazinului de pâine era acum o farmacie veterinară. Tot ce mai putea face era să se roage ca Dumnezeu să o binecuvânteze pe acea femeie cu suflet bun.

Poate că în jurul vostru sunt copii sau oameni care duc lipsă de pâine, de hrană sau de alte lucruri necesare. Dacă observați pe cineva care are nevoie de ajutor, nu treceți nepăsători mai departe. Împărțiți din ceea ce aveți, chiar dacă pare puțin. O bucată de pâine oferită cu dragoste poate însemna foarte mult pentru cineva.

Domnul Isus a avut grijă de cei flămânzi și a hrănit mulțimile de oameni. El ne învață să fim darnici, atenți la nevoile celor din jur și recunoscători pentru tot ce primim.

Să nu uităm niciodată să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru pâinea noastră cea de toate zilele și să împărțim cu bucurie binecuvântările primite.

„Aruncă-ți pâinea pe ape și după multă vreme o vei găsi iarăși.” (Eclesiastul 11:1)